Gent | Laia Codina | Actualitzat el 13/08/2018 a les 10:48

Laia Codina. Des de Praga

D'AQUÃ• I D'ALLÃ€.Â Â«Qui nomÃ©s sap de medicina, ni de medicina en sapÂ». Des de la primera vegada que vaig escoltar aquesta frase a 1r de carrera, sabia que la faria servir d'excusa en moltes ocasions! I aixÃ², combinat amb la naturalesa de cul inquiet, fan adonar-me que quan durant el curs passat em vaig plantejar si volia fer Erasmus o no, en realitat no vaig haver-me de plantejar res, perquÃ¨ era una decisiÃ³ que ja estava presa per si sola. I aixÃ- Ã©s com vaig acabar a Praga.Â

Laia Codina al costat del riu Moldava, amb el castell-catedral de Praga al fons

Per ser sincera, quan vaig decidir la destinació, l'únic que sabia de la ciutat és que la tercera Facultat de Medicina de la Charles University (Univerzita Karlova en txec) m'oferia un programa d'estudis similar al de la Universitat de Lleida. Així que abans d'anar-hi no tenia cap mena d'expectatives o idea de què m'hi trobaria, tret del «Oh, Praga és preciós» dels familiars i amics a qui els deia que hi aniria i de les quatre fotos que Google m'havia ensenyat en buscar la ciutat.

« No ens adonem de com de fàcil ens sembla a Manresa anar al supermercat o al forn de pa, dir bon dia amb un somriure i que ens el tornin »

El que més em va xocar i trobo a faltar? Els somriures. No ens adonem de com de fàcil i natural que ens sembla a Manresa o qualsevol altra part de Catalunya, anar al supermercat o al forn de pa, dir bon dia amb un somriure i que ens el tornin. Aquí els desconeguts es tracten amb molta fredor, i trobar a un txec que d'entrada és simpàtic i et fa sentir còmode és l'excepció. En defensa seva, una vegada els coneixes es relaxen molt i són persones tan agradables i simpàtiques com ho podem ser nosaltres. Praga és una capital d'aproximadament 1,3 milions de persones, que durant els últims anys s'ha omplert de turisme. Això fa que no puguis caminar pel centre un dissabte amb tranquil·litat. Però com a la majoria de ciutats grans, una vegada has vist els llocs emblemàtics, el seu encant real es troba en la gran oferta i varietat de llocs, ambients i coses a fer-hi. El Cafè de Nàrnia, on entres i trobes una saleta petita i acollidora amb només un parell de sofàs, però on de cop algú surt de la prestatgeria de llibres o de l'armari que no t'havies adonat que existia; el bar del gos, subterrani, on fan concerts gratuïts en directe i pots seure en un banc que en realitat és una porta reaprofitada o una llitera; i el meu preferit, Bohemia Boards & Brews, on les hores passen sense adonar-te'n menjant crispetes i jugant a jocs de taula.

M'atreviria a dir que, sempre que un surt de casa durant un període de temps llarg, el balanç acaba sent positiu. Descobrir llocs nous, conèixer persones i cultures, sortir del costum i acostumar-te a la nova realitat... Tot això només ens pot fer créixer com a persones, que al final és el que importa. Però estem a juny. I tot i ja estar acostumada a fer escapades llargues de Manresa, torna a arribar aquell moment en què t'adones que tens ganes de tornar, de veure els teus, de fer un gelat a la Xixo i probablement començar a pensar en quina serà la pròxima aventura. Perquè ,sigui de pas o per estar-hi una temporada, Manresa sempre serà Manresa. Casa.

Laia Codina i Corrons estudia 4t de Medicina a la Univerzita Karlova de Praga (República Txeca)